

det skønner, at Folketingets forfatningsmæssige Stilling har Krav paa.

Men idet man derefter gaar væk fra de Bevillinger, hvis Nedsættelser er betinget ved Anmærkningerne, er der jo en væsentlig Del af de Nedsættelser, som den ærede Forsvarsminister har foreslaaet, som slet ikke kræver nogen Forandring af Forsvarslovene, og som derfor heller ikke kræver, at der foruden Bevillingsforslag tillige foreslaas en Anmærkning, og det er jo godt og vel Halvdelen af Bevillingerne, som aldeles ikke har nogen saadan fastere Tilknytning til Loven. Paa dette Punkt blev derfor det ærede Medlem Hr. N. Neergaards hele Argumentation endnu mere kunstig, idet den gik ud paa at fastslaa, at der var en organisk Sammenhæng mellem disse Bevillinger, som vilde medføre, at hvis man ikke til Punkt og Prikke hvert Aar brugte akkurat det samme, som der krævedes det foregaaende, vilde det betyde en Nedbrydning af den bestaaende Ordning, saa vilde Materiellet forfalde, saa vilde vi ikke faa det fornødne Materiel og saa fremdeles.

Det er jo fuldkommen urigtigt, hvad det ærede Medlem her siger, eftersom han jo godt ved, at de Bevillinger, som har været foreslaaet oven i Købet paa den ekstraordinære Bevilling, ikke altid er brugt, heller ikke i den Tid, hvor et af hans egne Partimedlemmer var Forsvarsminister. Med andre Ord, der kan aldeles ikke være Tale om, at det samlede Beløb er en saadan Nødvendighed, at dets Anvendelse til sidste Hvid betinger, at den bestaaende Forsvarsordning overhovedet opretholdes. Det vil til enhver Tid være fuldt tilstedeligt for Folketinget, bedømmende hele den finansielle Situation og bedømmende de Bevillinger, der er foreslaaet af et Ministerium i Henhold til en Ordning, at undersøge, om ikke Nyanskaffelser kan ske i et langsommere Tempo. Det vilde jo ethvert andet Ministerium kunne opleve, lige saa vel som Krigsministeriet og Marineministeriet, at Nyanskaffelser vilde komme til i nogle Aar at ske i et langsommere Tempo end sædvanligt. Andet er det ikke, der foregaar her gennem de Forslag, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat, og med Hensyn til denne Del af Bevillingerne kan der jo aldeles ikke være nogen som helst Tvivl

om, hvorledes Folketingets forfatningsmæssige Stilling er.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente, at Forsvarsministeren ved at fremsætte Forslaget i den Skikkelse, det havde, havde paa en for ham, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, overbevisende Maade vist, at det var dette Beløb, der maatte bruges i Henhold til Loven. Det ærede Medlem kan dog vist erindre, hvad den højtærede Forsvarsminister har sagt herom, nemlig at han har ladet Budgettet udarbejde i nøje Overensstemmelse med det foregaaende Budget, og at han havde gjort det, fordi han samtidig agtede at forelægge Forslag til en fuldkommen Omdannelse af vor Militærordning. Den højtærede Forsvarsminister fremsatte den Anskuelse, at inden Finanslovens Behandling var tilendebragt, kunde det tænkes, at der forelaa en ny Militærordning, og derfor havde han ikke villet gøre nogen som helst Ændring i dette Forhold.

Nu ved vi alle, at en Nyordning af vort Militærvæsen foreligger ikke i dette Øjeblik og vil ikke foreligge, inden denne militære Bevilling skal gives, og da er det, forekommer det mig, den selvfølgeligste Sag af Verden ikke mindst for den Forsvarsminister og for det Flertal i Tinget, som er af den Anskuelse, at den Ordning, vi nu har, bør ændres, at man underkaster disse Bevillinger en fornyet Gennemgang og foreslaar at udskyde saadanne Bevillinger, som ikke vil bringe Arbejdet i Staa paa nogen saadan Maade, at det indenfor de Institutioner, som der her er Tale om, vil volde Vanskeligheder af nogen afgørende Art.

Det forekommer mig ogsaa besynderligt, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke vil se det berettigede i at gennemføre Nyanskaffelser til Militærvæsenet i et noget langsommere Tempo nu. Det ærede Medlem er jo en udpræget Ven af den internationale Fredsbewægelse og en udpræget Ven af alle Bestræbelser, som gaar ud paa at faa en bedre mellemfolkelig Ordning, og han haaber — hvad han ogsaa giver Udtryk for her —, at maaske Sommeren og Efteraaret vil bringe Afrustningskonferencer, der vil vise Mulighed for, at man ad denne Vej kan komme frem, selv om han